

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ACASĂ

PRESĂ

CĂUTARE DOSARE, DECIZII, HOTĂRÂRI, AVIZE

NOUȚĂȚI

EVENIMENTE

CONTACT

CCR > NOUȚĂȚI

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

- Bază legală
- Prezentare generală
- Judecătorii Curții Constituționale
- Foștii judecători
- Magistrații-asistenți
- Compartimentele din structura Curții Constituționale aflate în subordinea Președintelui
- Compartiment aflat în subordinea Prim magistratului-asistent
- Secretariatul general
- Atribuțiile Curții Constituționale
- 8 decembrie - Ziua Constituției
- Al XV-lea Congres al Conferinței Curților Constituționale Europene - Rapoarte
- Galerie Foto

ȘEDIȚE PUBLICE DE JUDECATĂ

JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ

PUBLICAȚII ȘI STATISTICI

RELAȚII EXTERNE

LEGĂTURI UTILE

INFORMAȚII DE INTERES PUBLIC

ÎNTREBĂRI FRECVENTE

ȘEDIȚE PUBLICE DE JUDECATĂ

Ianuarie 2017						
Du	Lu	Ma	Mi	Jo	Vi	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

COMUNICAT DE PRESĂ

18.01.2017

În ziua de 17 ianuarie 2017, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateri următoarele excepții de neconstituționalitate:

1. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.347 alin.(1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr.75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, care au următorul conținut: "În termen de 3 zile de la comunicarea încheierii prevăzute la art. 346 alin. (1), procurorul și inculpatul pot face contestație cu privire la modul de soluționare a cererilor și a excepțiilor, precum și împotriva soluțiilor prevăzute la art. 346 alin.(3)-(5)".

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art.347 alin.(1) din Codul de procedură penală, în redactarea anterioară modificării prin Legea nr.75/2016, care exclude posibilitatea de a face contestație împotriva soluției prevăzute la art.346 alin.(2), este neconstituțională.

Curtea a constatat că excluderea, prin dispozițiile art.347 alin.(1) din Codul de procedură penală, în forma în vigoare anterior modificării prin Legea nr.75/2016, a căii de atac a contestației împotriva încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară în temeiul art.346 alin.(2) încalcă, în principal, egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea dreptului fundamental de acces liber la justiție, principiul consacrate de prevederile art.16 și ale art.21 din Constituție.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Curții de Apel Oradea - Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.2 și ale art.3 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.114/2013 privind modificarea titularilor dreptului de administrare a unor imobile aflate în domeniul public și privat al statului și pentru modificarea unor acte normative, cu următorul conținut:

- Art.2 - "Se aprobă transmiterea imobilului, construcție și teren aferent, având datele de identificare prevăzute în anexa nr.2, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», în administrarea Serviciului Român de Informații."

- Art.3 alin.(5) - "La data semnării protocolului de predare-preluare, Serviciul Român de Informații se subrogă în toate drepturile și obligațiile Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat» în legătură cu activitatea aferentă imobilului prevăzut la art.2."

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.2 și ale art.3 alin.(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.114/2013 privind modificarea titularilor dreptului de administrare a unor imobile aflate în domeniul public și privat al statului și pentru modificarea unor acte normative sunt neconstituționale.

Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate au fost adoptate cu încălcarea exigențelor constituționale prevăzute de art.1 alin.(4) și (5) referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor și principiul legalității, de art.44 privind dreptul de proprietate privată și de art.115 alin.(4) referitoare la condițiile adoptării ordonanței de urgență a Guvernului.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Tribunalului București – Secția a IV-a civilă.

3. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.220 alin.(1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: "Judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată în fața căreia se află cauza poate dispune, prin încheiere, arestul la domiciliu al inculpatului, la cererea motivată a procurorului sau din oficiu."

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că este neconstituțională soluția legislativă reglementată de dispozițiile art.220 alin.(1) din Codul de procedură penală, care permite luarea măsurii arestului la domiciliu în condițiile în care anterior inculpatul a fost arestat (preventiv sau la domiciliu) în aceeași cauză, în lipsa unor temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.

Curtea a reținut că s-a pronunțat în repetate rânduri, prin decizii recente, asupra naturii măsurilor preventive a arestului preventiv și arestului la domiciliu, statuând că ambele sunt măsuri preventive privative de libertate. Curtea a apreciat că, din modul de reglementare a măsurii arestului la domiciliu, aceasta reprezintă o afectare a drepturilor persoanei care, prin intensitate și modul de aplicare/de punere în executare, afectează libertatea persoanei, având caracteristicile unei privări de libertate.

Astfel, stabilirea naturii măsurii preventive a arestului la domiciliu în sensul că aceasta este o măsură preventivă privativă de libertate determină faptul că această măsură preventivă privativă de libertate trebuie însoțită de ansamblul garanțiilor recunoscute în cazul măsurii preventive privative de libertate a arestului preventiv.

Din această perspectivă Curtea a stabilit că interdicția dispunerii din nou a unei măsuri preventive privative de libertate față de inculpatul care a mai fost anterior arestat la domiciliu sau arestat preventiv în aceeași cauză, în cursul urmăririi penale, al procedurii de cameră preliminară sau al judecății, dacă nu au intervenit temeieri noi care fac necesară privarea sa de libertate se constituie într-o garanție ce însoțește măsurile preventive privative de libertate.

Astfel, prin reglementarea diferită a arestului la domiciliu față de arestul preventiv, în materia interdicției de a dispune din nou o măsură preventivă privativă de libertate față de inculpatul care a mai fost anterior arestat la domiciliu sau arestat preventiv în aceeași cauză dacă nu au intervenit temeieri noi care fac necesară privarea sa de libertate, legiuitorul și-a îndeplinit obligația constituțională de a reglementa garanțiile ce trebuie să însoțească măsurile preventive privative de libertate doar în ceea ce privește arestul preventiv, iar nu și în ceea ce privește arestul la domiciliu, deși și acesta din urmă, prin natura sa de măsură preventivă privativă de libertate, trebuie să fie însoțit de aceleași garanții ca și arestul preventiv. Prin urmare, Curtea a reținut încălcarea prevederilor art.23 din Constituție și ale art.5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Tribunalului Suceava – Secția penală.

4. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.453 alin.(3) și alin.(4) teza întâi și art.457 alin.(2) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

- Art.453 alin.(3) și alin.(4) teza întâi - "*(3) Cazurile prevăzute la alin.(1) lit. a) și f) pot fi invocate ca motive de revizuire numai în favoarea persoanei condamnate sau a celei față de care s-a dispus renunțarea la aplicarea pedepsei ori amânarea aplicării pedepsei.*

(4) Cazul prevăzut la alin.(1) lit.a) constituie motiv de revizuire dacă pe baza faptelor sau împrejurărilor noi se poate dovedi netemeinicia hotărârii de condamnare, de renunțare la aplicarea pedepsei, de amânare a aplicării pedepsei ori de încetare a procesului penal, [...]."

- Art.457 alin.(2) - "*Cererea de revizuire în defavoarea condamnatului, a celui achitat sau a celui față de care s-a încetat procesul penal se poate face în termen de 3 luni, care curge: a) în cazurile prevăzute la art.453 alin.(1) lit.b-d), când nu sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când faptele sau împrejurările au fost cunoscute de persoana care face cererea sau de la data când aceasta a luat cunoștință de împrejurările pentru care constatarea infracțiunii nu se poate face printr-o hotărâre penală, dar nu mai târziu de 3 ani de la data producerii acestora; b) în cazurile prevăzute la art.453 alin.(1) lit.b-d), dacă sunt constatate prin hotărâre definitivă, de la data când hotărârea a fost cunoscută de persoana care face cererea, dar nu mai târziu de un an de la data rămânerii definitive a hotărârii penale; c) în cazul prevăzut la art.453 alin.(1) lit.e), de la data când hotărârile ce nu se conciliază au fost cunoscute de persoana care face cererea."*

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că:

- dispozițiile art.453 alin.(3) din Codul de procedură penală sunt neconstituționale cu privire la cazul de revizuire prevăzut la alin.(1) lit.a);

- soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art.453 alin.(4) teza întâi din Codul de procedură penală, care exclude posibilitatea revizuirii hotărârii de achitare pentru cazul prevăzut la alin.(1) lit.a), este neconstituțională;

- soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art.457 alin.(2) din Codul de procedură penală, care exclude cazul de revizuire prevăzut la art.453 alin.(1) lit.a), este neconstituțională.

Curtea a constatat că dispozițiile art.453 alin.(3) din Codul de procedură penală cu privire la cazul de revizuire prevăzut la alin.(1) lit.a), precum și dispozițiile art.453 alin.(4) teza întâi din Codul de procedură penală - cu privire la soluția legislativă care exclude posibilitatea revizuirii hotărârii de achitare pentru cazul prevăzut de art.453 alin.(1) lit.a) din Codul de procedură penală - sunt de natură să înfrângă, în principal, egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea dreptului fundamental de acces liber la justiție. De asemenea, ca și consecință a constatării neconstituționalității acestor texte de lege, soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art.457 alin.(2) din Codul de procedură penală, care exclude cazul de revizuire prevăzut la art.453 alin.(1) lit.a), este de natură a aduce atingere, în principal, egalității în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea dreptului fundamental de acces liber la justiție, principii consacrate de prevederile art.16 și ale art.21 din Constituție.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Judecătoriei Sectorului 4 București - Secția penală.

5. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.213 alin.(2) și ale art.215 ind.1 alin.(6) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut:

- Art.213 alin.(2) - "Judecătorul de drepturi și libertăți sesizat conform alin.(1) fixează termen de soluționare în camera de consiliu și dispune citarea inculpatului."

- Art.215 ind.1 - "(6) În cursul urmăririi penale, durata măsurii controlului judiciar nu poate să depășească un an, dacă pedeapsa prevăzută de lege este amenda sau închisoarea de cel mult 5 ani, respectiv 2 ani, dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 5 ani."

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi,

I. A admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.213 alin.(2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care soluționarea plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar se face cu aplicarea prevederilor art.204 alin.(4) din Codul de procedură penală.

II. A respins excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.215 ind.1 alin.(6) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Curtea a reținut că măsura controlului judiciar reprezintă o măsură intruzivă ce poate afecta și alte drepturi și libertăți fundamentale, respectiv libera circulație, viața intimă, familială și privată, libertatea întrunirilor, munca și protecția socială a muncii și libertatea economică, reglementate la art.25, art.26, art.39, art.41 și, respectiv, art.45 din Constituție.

Curtea a reținut că, în cazul formulării unei plângeri împotriva ordonanței procurorului prin care acesta a dispus luarea/prelungirea măsurii controlului judiciar, în cursul urmăririi penale, legiuitorul nu a reglementat un termen cert de soluționare a acesteia, așa cum a reglementat în cazul soluționării contestației împotriva încheierii prin care se dispune asupra măsurii controlului judiciar de către judecător (fie el judecător de drepturi și libertăți, de cameră preliminară sau instanță de judecată). Prin modul cum a înțeles să reglementeze soluționarea plângerii împotriva luării/prelungirii măsurii preventive a controlului judiciar, legiuitorul a introdus un element de incertitudine, de natură să pună în discuție însăși efectivitatea acestei căi de atac, ceea ce contravine prevederilor art.21 din Constituție.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții Constituționale

<< inapoi

INFORMAȚII DE INTERES PUBLIC

- » Lista informațiilor de interes public
- » Categoriile de informații exceptate de la accesul liber al cetățenilor
- » Formulare tip conform Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.544/2001
- » Comunicate de presă
- » Posturi vacante
- » Declarațiile de interese
- » Declarațiile de avere
- » Decizii ale Consiliului Național pentru studierea Arhivelor Securității
- » Procedura referitoare la eliberarea de copii de pe actele din dosarele Curții Constituționale
- » Model de cerere pentru eliberarea de copii
- » Stagii de practică la Curtea Constituțională

ORGANISME INTERNAȚIONALE

- » Asociația Curților Constituționale care Utilizează Parțial Limba Franceză
- » Comisia de la Veneția
- » Conferința Curților Constituționale Europene
- » Consiliul Europei
- » Consiliul Europei - Biroul de Informare București
- » Curtea Europeană a Drepturilor Omului
- » Curtea Internațională de Justiție
- » Curtea de Justiție a Uniunii Europene
- » Uniunea Europeană
- » Portalul Uniunii Europene în limba română

REGULAMENT

- » privind acreditarea reprezentanților mijloacelor de informare în masă la Curtea Constituțională

JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ

- » Decizii de admitere
- » Alte decizii relevante
- » Hotărâri
- » Avize consultative

BAZĂ LEGALĂ

- » Constituția României (1991)
- » Constituția României, republicată (2003)
- » Legea nr. 47/1992
- » Legea nr. 124/2000
- » Regulamentul de organizare și funcționare
- » Hotărâri ale plenului în materie administrativă

REGULAMENT

- » privind organizarea și desfășurarea stagiilor de practică la Curtea Constituțională

SITE-UL CURȚII CONSTITUȚIONALE

- » Ce este nou?
- » Ghid de folosire
- » Localizarea vechilor legături
- » Site-ul vechi

COMUNICATE DE PRESĂ

Cautare...

PORTAL JURISPRUDENȚĂ CĂUTARE: DECIZII, HOTĂRĂRI, AVIZE

ÎNDRUMAR CĂUTARE

MODEL DE CERERE PENTRU ELIBERARE COPII

CONTACT